

Poelpraat

Jaargang 48, nummer 5, november 2026

De hellingploeg aan het werk

De Poelpraat is een uitgave van Watersport Vereniging Aalsmeer
jaargang 48 nummer 5, november 2026

Uiterweg 155
1431 AD Aalsmeer
tel: 0297 – 32 11 33

IBAN: NL98RABO0386210969
e-mail: info@wvaalsmeer.nl
website: www.wvaalsmeer.nl

Onze vereniging is aangesloten bij het
Watersportverbond en Vereniging Combi Amsterdam.

Inhoud

Inhoud 2
Wij verwelkomen 2
Van de redactie 3
Van de stuurtafel 4
Uitnodiging ALV 5
Notulen ALV 15 april 2026 6
Even voorstellen 8
Begroting 2027 9
De hellingploeg 12
Abe ontmoet kopstukken 13
De levende have(n) 15
Winterklussen aan je schip 17
De leden maken de vereniging 18
Interim 21
Motorboottocht 2026 23
Toertocht rond de langste dag 24
leden ontmoeten leden 26
Kerst Matinee 27
Klaverjassen 28
Gezocht beheerder social media 28
Bootnamen 29
aankondigingen 2 30
Colofon 31

Wij verwelkomen

Bestuur

Dik Vollmuller. Hij is 75 jaar, woont in Aalsmeer en heeft een motorboot van 9,5 meter genaamd Nymphea.

NIET VERGETEN.....NIET VERGETEN.....NIET VERGETEN

Voor 1 december a.s. moet u uw lidmaatschap opzeggen als u onverhoopt volgend jaar geen lid meer wilt zijn.

En ook uw ligplaats moet opgezegd zijn voor 1 december a.s. als u daar volgend jaar geen gebruik meer van wilt maken.

Van de redactie

Redactie, Herman

Abe schrijft in deze Poelpraat zijn 60ste "Abe ontmoet kopstukken". Een mooie mijlpaal. Gefeliciteerd Abe.
Het schrijven van zo'n interview is een intensieve bezigheid. Nadenken wie je gaat interviewen, een afspraak maken, al het vertelde uitwerken tot een leesbaar artikel.
En daarna het portret van de geïnterviewde tekenen.
Al met al een tijdrovende klus. Chapeau Abe en dank voor al je artikelen die je daarnaast ook nog schreef en schrijft.

Behalve Abe zijn er nog anderen die regelmatig een bijdrage opsturen. Wat te denken van
"De Leven Have(n)" door Joke Duivestein.
Ook zij schrijft al jarenlang over de natuur op, in en rond onze haven. In Poelpraat nummer 5 uit 2013 vind ik haar eerste artikel. Dat handelt over spreeuwen en spreeuw wolken. Uiteraard opgefleurd met een foto.
Vanaf dat moment heeft zij de smaak te pakken, want in het laaste nummer van dat jaar staat dan al het tweede artikel, over uilen. Daarna heeft in vrijwel elke editie een artikel van haar hand gestaan. Veelal geïllustreerd met foto's van Johan.
Ondanks dat zij nu geen lid meer is blijft zij ons, op verzoek van de redactie, voorzien van leuke artikelen. En altijd eindigend met een toepasselijk gedicht.

En dan zorgt Cor Platvoet er ook zeer regelmatig voor dat onze Poelpraat een mooi leesbaar blad is. Zijn artikelen variëren van technische zaken tot commentaren op bestuurszaken en artikelen over de geschieden en historie van onze vereniging en de Westeinderplassen.
Ook is hij initiatiefnemer van de rubriek "leden ontmoeten leden". Daarvan is de bedoeling dat leden schrijven over hun ontmoetingen met medeleden tijdens de vakantietochten.
Helaas wordt dit nog niet opgepakt door anderen. Mijn hoop is dat dit toch gaat komen en daarom handhaaft de redactie deze rubriek. En, uiteraard, ook dit keer met kopij van Cor zelf. Ik daag u uit, wie volgt zijn voorbeeld. Hij doet zelf in zijn bijdrage ook een oproep daartoe.

Onze vereniging is een van de weinigen die nog een clubblad publiceert. Veel verenigingen hebben die, om hen moverende redenen, afgeschaft en volstaan met email-berichten. Deze redactie vindt de Poelpraat nog steeds een functie hebben en krijgt met enige regelmaat te horen dat dit gewaardeerd wordt. Daarom blijven we hem voorlopig maken en gaan we richting de 50ste jaargang.
Wel hebben inmiddels ongeveer 95 leden aangegeven hem alleen nog digitaal te willen ontvangen. De verwachting is dat dit aantal zal toenemen de komende jaren.

In de vorige editie zijn de inbreng van Fred en Wim over de motorboottocht vergeten om te publiceren. Vandaar in deze editie. Met excuses van de redactie.

Afgelopen maand bereikte ons het bericht dat Aad van Elst zeer onverwacht is overleden.
Aad was, samen met zijn vrouw Annemie, al ruim 20 jaar lid van de WV Aalsmeer.
Aad was een zeiler in hart en nieren en stond nog volop in het leven.
We wensen Annemie en de overige familie veel sterkte bij dit plotselinge verlies.

Van de stuurtafel

Inky Lampe, barcommissaris

Toen ik mij voorbereidde op een stukje voor de Stuurtafel, vroeg ik mij af: wat verstaan we het woord sturen eigenlijk? Als nieuw bestuurslid leek het mij nuttig om dit eerst helder te hebben.

Volgens Encyclo.nl kent het woord verschillende betekenissen. Naast richting geven en ervoor zorgen dat iets ergens aankomt worden ook termen genoemd als laveren, loeven, loodsen en navigeren. Bekende begrippen voor ons als watersporters.

De definitie die mij het meest aanspreekt is:
"De richting bepalen waarin een schip (lees: onze vereniging) zich voortbeweegt."
Naar mijn idee doe je dat niet alleen. Dat doe je samen, met alle leden van de vereniging. Wat boffen we toch als leden van de WVA met deze prachtige plek aan de Westeinderplassen.
Een kostbaar bezit, waar we met elkaar vele mooie herinneringen maken en ook in de toekomst zullen blijven maken.

De afgelopen maanden is het bestuur druk bezig geweest om ervoor te zorgen dat onze vereniging in beweging blijft. Er zijn prachtige evenementen georganiseerd, zoals de Open Havendag en de Jeugddag. Twee zeer geslaagde dagen, mogelijk gemaakt door de inzet van vele vrijwilligers. De woensdagavond wedstrijden werden druk bezocht en ook de jaarlijkse sloepentocht was opnieuw een groot succes. Vanaf november kijken we weer uit naar de maandelijkse Snowball Machraces. Onze vereniging blijft bewegen.

Hiernaast mochten we verschillende wedstrijdklassen verwelkomen die bij ons hun kampioenschappen hebben gezeild.
Ook zij hebben genoten van het mooie wedstrijdwater, de gastvrijheid van onze vereniging met een hapje en een drankje in het clubhuis, wederom dankzij de tomeloze inzet van enthousiaste vrijwilligers.

Soms werden we echter genoodzaakt de koers te verleggen. Zo leidde een tekort aan vrijwilligers voor het onderhoud van de vloot ertoe dat een deel van de boten is verkocht aan leden. Gelukkig hebben verschillende vaartuigen inmiddels een nieuwe eigenaar en bestemming gevonden.

Ook het uitvallen van Bryan nam ons even de wind uit de zeilen en dwong ons nieuwe keuzes te maken en een aangepaste koers uit te zetten. Gelukkig staan er altijd weer betrokken mensen op om te helpen en te ondersteunen. Zo blijven we in beweging en zullen we, met uw hulp, onze vereniging blijven sturen.

De komende weken zal het bestuur zich buigen over het Meerjarenplan 2027-2031. Dat is een uitdagende, maar belangrijke opdracht. Daarbij horen wij graag uw ideeën, wensen en suggesties. Samen bepalen we immers de koers van onze vereniging.

Ik sluit graag af met een toepasselijk citaat:
"Als je niet weet naar welke haven je vaart, is geen enkele wind gunstig."
Seneca, Romeins filosoof, staatsman en toneelschrijver (5 v.Chr. - 65 n.Chr.)

Ik wens iedereen een mooie winter toe en zie u allen graag op de Algemene Ledenvergadering op 28 november. Inloop vanaf 14.30 uur.

Uitnodiging ALV

Martin de Swaan, interim-secretaris

Het bestuur van de Watersport Vereniging Aalsmeer nodigt alle leden uit voor de:

Algemene Leden Vergadering
op zaterdag 28 november 2026 om 15:00 uur
in de ledenzaal van het clubhuis

Agenda:

1. Opening
2. Vaststellen notulen van 15 april 2026
3. Ingekomen stukken
4. Mededelingen door het bestuur
5. Bestuursverkiezing
6. Financiën: Voorstel begroting 2027 (vaststellen)
7. Meerjaren verenigingsplan
   het vigerende plan vindt u op de website onder vereniging-organisatie
8. Jubilarissen
9. Wisselprijs van Verdienste
10. Rondvraag
11. Sluiting

- punt 3: Brieven/agendapunten ter behandeling in de vergadering ontvangen we graag voor 21 november a.s. (secretaris@wvaalsmeer.nl)
- punt 5: Jorrit Sipkes heeft zich kandidaat gesteld voor het bestuur. De bedoeling is dat hij de functie van secretaris gaat bekleden. Ron Tros heeft zich bereid verklaard aan te blijven als penningmeester om de continuïteit in het bestuur te waarborgen. Het bestuur is dan nog niet compleet. Er is nog één bestuursfunctie vacant, die van jeugdcommissaris. Met o.a. de zeillessen in de portefeuille.
  Heeft u interesse? Neem dan contact op met het bestuur.
- punt 8: Uitreiking verenigingsspeld voor 25-, 40, of 60-jarig lidmaatschap.
  Dit jaar is er één 25-jarige jubilaris
- Punt 9: Ook dit jaar zal de wisselprijs van verdienste worden uitgereikt.

Tijdens de vergadering is koffie en thee gratis, overige consumpties zijn voor eigen rekening.

Na afloop van de vergadering is er ook dit keer Snert met Roggebrood en Katenspek. (€ 4,50)

Notulen ALV 15 april 2026

Martin de Swaan, secretaris

Aanwezig

Bestuur: Wim Davelaar (VZ), Kees van der Sar (HC), Ron Tros (PM) + aankomende bestuursleden Inky Lampe (Barcommissie) en Rob Dekeukeleire (Wedstrijden)
Aantal aanwezige leden: 53, Afwezig gemeld: 14 leden

Opening 20:00 uur: De voorzitter opent de vergadering en heet de aanwezige leden welkom.

Vaststellen notulen ALV van 29 november 2025
Correctie op rondvraag en opmerking van Dick Schrama:
Dick Schrama stelt voor vacatures zoals aanspreekpunt voor het Regatta Office bij zeilwedstrijden te beschrijven qua taakinhoud en tijdsbeslag zodat potentieel belangstellenden een beeld krijgen wat een vacature inhoudt. Rest notulen goedgekeurd.

Ingekomen stukken
Er zijn geen ingekomen stukken.

Mededelingen bestuur
Geen mededelingen
Wedstrijden en Vloot
Geen mededelingen.

Bar en Barcommissie
Van de 72 bardiensten die nog open stonden zijn er inmiddels een aantal ingevuld en laatste stand is dat er nog 48 bardiensten moeten worden ingevuld. De leden hebben tot 21 april 2026 de tijd om zich zelf aan te melden daarna zullen de diensten voor hen worden ingevuld.

Thema gratis koffie: Opnieuw een discussiepunt. Bij iedereen bekend is het verstrekken van gratis koffie behoorlijk uit de hand gelopen en ook het aantal suikerzakjes en creamers die zijn gebruikt waren absoluut niet in verhouding met de geconsumeerde koffie. Bovendien werd er niet opgeruimd en werden ook de speciale bekers die wij hebben misbruikt voor het schenken van koffie.
Uit een korte rondvraag onder de leden bleek er toch een sterke behoefte te bestaan om koffie weer gratis te maken. Binnen 2-3 weken komt het bestuur met een beslissing.

Jaarverslag 2025
Vastgesteld met dank aan de voorzitter voor het maken van het jaarverslag.

Jaarrekening 2025 en Rapport Kascontrolecommissie
Volgende opmerkingen/kanttekeningen van Paul en Danny namens de kascontrolecommissie:

- Administratiekantoor dat wij gebruikten slecht; inmiddels afscheid genomen van dit administratiekantoor.
- Nu facturering ook problematisch maar door het aanstellen van Yvette Hendriks op de administratie is binnenkort een sterke verbetering te verwachten.
- Hogere opbrengst
- Hogere reserveringen
- MVA hoger dan in de balans
- BTW verhaal: advies is om hier een deskundige te laten kijken
- Facturatie: rode draad dat dit niet altijd goed gaat en dat E-Captain hier niet goed op is ingericht en advies hiernaar te kijken.

Opmerkingen van leden:

1) Femke: Onderhoud twee keer groter dan begroot.
   Antwoord: Zit in post voorzieningen
2) Norbert: Opmerking dat de gemeente Aalsmeer zich heeft ingehouden voor wat betreft de toeristenbelasting. Argument blijft dat de gemeente geld nodig heeft
3) Geert: Zitten wij niet door de tariefverhoging niet te ruim in ons jasje?
   Antwoord: nee. want er komt voor dit jaar een groot bedrag aan voor onderhoud.

Decharge van het bestuur
De kascontrolecommissie stelt aan de ALV voor het bestuur decharge te verlenen voor de financiën en het gevoerde beleid.
De ALV gaat hiermee, door middel van een applaus, bij acclamatie akkoord.

Verkiezing KCC en reserve lid
Kascommissie leden blijven ongewijzigd. Dat betekent dat Paul Loogman en Danny Winkel de kascommissie voor het komende jaar bezetten.
Als reserve lid heeft zich Michiel Verhulst gemeld.

Bestuurssamenstelling
Inky Lampe heeft zich verkiesbaar gesteld voor de barcommissie en Rob Dekeukeleire voor de wedstrijden.
Alle leden verwelkomen Inky en Rob.
Het was de bedoeling dat ook Ab Droog tot het bestuur zou toetreden maar Ab heeft besloten geen bestuurslid te willen worden maar wel toegezegd zich met de vloot te gaan bemoeien waarvoor wij Ab als bestuur willen bedanken.
Ron Tros heeft toegezegd nog 6 maanden als penningmeester aan te blijven waarmee wij als bestuur en alle leden blij mee zijn.

Dit was de laatste vergadering van Wim als interim-voorzitter en overhandigt de voorzittershamer aan zijn opvolger Martin de Swaan.
Martin bedankt Wim dat hij voor een half jaar weer voorzitter wilde zijn en als dank krijgt Wim een cadeaubon en mooie bos bloemen.

Als laatste daad van Wim deelt hij de vergadering mee dat Ron Tros benoemd is tot Lid van Verdienste.

Rondvraag

1) Hanneke Veldkamp bedankt iedereen voor de mooie gezellige tijd bij de WVA.
2) Frans van Voorst stelt het bestuur voor een kleine vriezer aan te schaffen voor gebruik door de leden
3) Marry van der Laag zoekt leden die willen klaverjassen
4) Toevoegen de suggestie om foils aan te schaffen voor leden om te huren.
5) Jacqueline Droog vraagt of wij niet de zeillessen voor de jeugd weer kunnen opstarten
6) 6) Nel van der Meyden vraagt om vrijwilligers voor de open havendag

Sluiting
De voorzitter sluit de vergadering om 21:15 uur.

Zelfwerkdag
zaterdag 14 november a.s.

Even voorstellen

Jorrit Sipkes

Mag ik mij even voorstellen, mijn naam is Jorrit Sipkes

Geboren in 1971 en ook zo lang kom ik ook op de WVA. Mijn vader heeft een houten Valk gekocht vlak na mijn geboorte.
Deze valk heb ik, samen met mijn zus geërfd en ligt nog steeds in een botenhuis bij de vereniging.
Ook varen we met een Valkvlet uit 1974, maar de wens is er wel om deze te verkopen en weer naar een leuke sloep over te stappen.
Officieel ben ik lid sinds 1981.

Ik heb veel van de geschiedenis van de vereniging meegekregen, mede doordat mijn vader in de barcommissie en het bestuur gezeten heeft.
Vaag kan ik me nog herinneren dat het clubhuis op het starteiland was en natuurlijk heb ik als kind geregeld een standje gekregen van Tante Kuuk.

Ik woon al 23 jaar samen met Bianca en we hebben 2 dochters, Jayda van 18 en Roos van 13. Sinds 2025 ben ik gestopt met ons familie bedrijf. We hebben 55 jaar sieraden gemaakt en nu de zaak in Haarlem verkocht. Eindelijk heb ik tijd voor andere dingen zoals een bestuursfunctie bij de WVA. Mede doordat ik erg geraakt ben door het verongelukken van Robin, heb ik besloten mij kandidaat te stellen.

Voor mij staat het belang van het voortbestaan van onze vereniging bij alle beslissingen die ik als bestuurder zal moeten nemen op de eerste plaats.
Een goede sfeer was in mijn bedrijf altijd een van de belangrijkste pijlers, zo wil ik ook graag mijn bijdrage leveren aan onze vereniging

Begroting 2027

Ron Tros, penningmeester

Prognose 2026

Onderstaande prognose is gebaseerd op de cijfers zoals deze tot en met september in de administratie zijn verwerkt. Helemaal onderaan de verwachtingen voor het 4e kwartaal van dit jaar. Het resultaat zoals wordt verwacht is gebaseerd op nog te verwachten kosten. Deze zijn bij benadering en aan de voorzichtige kant. Het uiteindelijke resultaat zal naar alle waarschijnlijk hoger uitvallen, afhankelijk van de reële kosten in het 4e kwartaal.

Opbrengsten	Begroting 2026	9 maanden 2026
Opbrengsten haven	143.679	149.089
Opbrengsten winterstalling	28.490	312
Contributies	29.915	31.501
Opbrengsten botenhuizen	24.786	24.680
Opbrengst terreinen	16.992	17.224
Opbrengst bar	19.638	24.372
Overige opbrengsten	6.512	10.085
Zeillessen & wedstrijden	11.803	10.425
Interest / kosten betalingsverkeer	0	713
	281.815	**268.401**
Kosten		
Salarissen en sociale lasten	-70.000	-53.600
Afschrijvingen	-41.000	0
Directe kosten	-35.000	-36.000
Verzekeringen & zakelijke belastin	-26.000	-21.000
Onderhoudskosten	-42.700	-19.500
Administratie en algemene kosten	-25.000	-27.600
Overige lasten	-19.000	-9.200
Gas water en electra	-20.000	-18.900
Interest	-300	
Betaalde interest	-100	
	-279.100	**-185.800**
Eindtotaal	**2.715**	**82.601**
Nog te verwachten / opbrengsten/kosten		
Inkomsten winterstalling/ electra e.d.)		29.103
Kosten 4e kwartaal (lonen electra e.d.)		-40.360
Onderhoudskosten		-20.500
corr btw 2026		-7.800
Afschrijvingen		-42.000
		-81.557
Verwacht resultaat 2026		**1.044**

Begroting 2027

Bij het vaststelling van de begroting is getracht de te verwachten kosten en opbrengsten in te schatten, waarbij rekening wordt gehouden met noodzakelijke zaken en wensen. Er is getracht dit zo goed mogelijk in bedragen om te zetten.

Als vereniging worden wij net als iedereen helaas geconfronteerd met ontwikkelingen waarop wij geen enkele invloed kunnen uitoefenen. Het Prijsindexcijfer van het Centraal Planbureau staat momenteel op 3,5 %.

Reserve groot onderhoud: Om ons groot onderhoud te kunnen uitvoeren, zoals baggeren, houden we een reserve aan. Deze zou minstens zo groot moeten zijn als het groot onderhoud dat voorzien wordt in de komende 5 jaar. Op dit moment is onze reserve € 155.000,-- terwijl die op basis van de 5 jaren prognose ongeveer € 250.000,--,-zou moeten zijn. Het noodzakelijke baggeren van de haven alleen kost volgens de ontvangen offertes ca € 50.000,-- (prijspeil 2026)

Voorstel algemene prijsverhoging,Het meest vervelende punt.

In de begroting vorig jaar is slechts 50% van het CPB indexcijfer doorberekend. Iets wat dit jaar helaas niet kan.
Aan een verhoging ontkomen wij dit jaar niet. Zonder deze verhoging zal de haven qua voorzieningen niet op peil kunnen blijven.
De inflatie over 2026 en daarbij behorende prijsstijgingen zal op basis van de cijfers van het Centraal Planbureau uitkomen op ongeveer 3,5 %.

Voor het komende jaar zullen wij genoodzaakt zijn meer zwaar werk door derden uit te laten voeren. Hierdoor zal met name de post onderhoud in 2027 aanzienlijk stijgen.

Omdat de verwachting is dat een prijscorrectie met alleen het eerdergenoemde percentage van 3,5 % onvoldoende zal zijn om voldoende reserves te houden is het bestuur voornemens om een algehele prijswijziging van 5% in te voeren.
Her lidmaatschap zal buiten deze prijsverhoging vallen en niet verhoogd worden.
5 % is een behoorlijke verhoging. In geld betekend dit dat wij slechts € 8.000,-- op jaarbasis extra te besteden zullen krijgen. Doordat wij ivm het nog ontbreken van een Havenmeester uitgaan van lagere salariskosten kan het vrijgekomen deel gebruikt worden voor onderhoud en andere kosten.

Liquiditeit

Begin november staat er ca € 206.000,-- op de rekeningen van de WVA. Gebaseerd op de prognoses van 2026 voor de winst en verliesrekening en de mutatie op de balans voor de post groot onderhoud, zal er nog ca € 35.000-- af gaan. Daarmee verwachten we te eindigen met ca € 171.000,--

`

Opbrengsten	Begroting 2026	Prognose 2026	Begroting 2027
Opbrengsten haven	143.679	151.589	159.000
Opbrengsten winterstalling	28.490	24.000	25.000
Contributies	29.915	31.501	30.500
Opbrengsten botenhuizen	24.786	24.680	25.900
Opbrengst terreinen	16.992	17.224	18.000
Opbrengst bar	19.638	24.372	22.000
Overige opbrengsten	6.512	13.000	13.500
Zeillessen & wedstrijden	11.803	10.425	11.000
Interest / kosten betalingsverkeer	0	713	1.000
	281.815	**297.504**	**305.900**
Kosten			
Salarissen en sociale lasten	-70.000	-70.000	-49.500
Afschrijvingen	-41.000	-42.000	-43.000
Directe kosten	-35.000	-46.000	-50.000
Verzekeringen & zakelijke belastir	-26.000	-26.000	-27.000
Onderhoudskosten	-42.700	-40.000	-60.000
Administratie en algemene kosten	-25.000	-35.000	-35.000
Overige lasten	-19.000	-12.260	-15.000
Gas water en electra	-20.000	-25.200	-26.000
Interest	-300		
Betaalde interest	-100		
	-279.100	**-296.460**	**-305.500**
Eindtotaal	**2.715**	**1.044**	**400**

De hellingploeg

Wim Davelaar

De hellingploeg: een geoliede machine op het droge!

Ieder jaar is het weer zover bij onze watersportvereniging: de boten moeten uit het water en op de bokken op de parkeerplaats. Een klus waar menig buitenstaander met bewondering, lichte verbazing en vooral de vraag "Krijgen ze dat allemaal wel passend?" naar staat te kijken.
Gelukkig hebben we daarvoor onze onvolprezen hellingploeg: een hecht clubje leden dat onder de bezielende leiding van havenmeester Marjolein precies weet wat er moet gebeuren. Nou ja, precies… meestal dan. Want hoewel de ploeg inmiddels uitstekend op elkaar is ingespeeld, blijft het ieder jaar een operatie waarbij vakmanschap, spierkracht, technisch inzicht en een flinke dosis vertrouwen onmisbaar zijn.

Alles begint met het plaatsen van de bok. Dat lijkt eenvoudig, totdat blijkt dat een bok op de verkeerde plek ongeveer dezelfde gevolgen heeft als een caravan parkeren op een postzegel. Daarna worden de hijsbanden zorgvuldig om de boot aangebracht. Iedereen kijkt mee, geeft aanwijzingen en heeft er zo zijn eigen deskundige mening over. Marjolein houdt ondertussen het overzicht. Althans, dat hoopt iedereen, want zodra de boot eenmaal in de banden hangt, is er geen ruimte meer voor een vergadering over de juiste aanpak.
Dan volgt het grote moment: de boot gaat de lucht in! Een indrukwekkend gezicht, waarbij de gezichten van de eigenaren soms net iets strakker staan dan de hijsbanden. Als alles goed gaat, hangt de boot keurig in de takels.

De boot wordt vervolgens afgespoten met de hogedrukspuiten. Daarvoor staan de spuiters klaar in een outfit die het midden houdt tussen een diepzeeduiker en een medewerker van de plaatselijke autowasstraat. Zij nemen de onderkant van de boot grondig onder handen. Na afloop is de boot schoon, de spuiter nat en is het nog maar de vraag wie er uiteindelijk het meeste water heeft gezien: de boot of de man of vrouw die hem schoonspoot.
Dan het moment dat de boot op de bok wordt gezet.
Vervolgens komt de verenigingstractor in actie. De boot wordt voorzichtig naar zijn definitieve plek op de parkeerplaats gereden. En dát is ook een spannend onderdeel van de hele operatie. Want de parkeerplaats is geen onuitputtelijke zee van ruimte. Integendeel: iedere vierkante meter is zorgvuldig ingepland en iedere boot heeft zijn eigen plaatsje in het grote winterse legplan.

Marjolein bewaakt daarbij niet alleen de veiligheid, maar ook de beschikbare ruimte. De tractorchauffeur manoeuvreert, de hellingploeg wijst, iemand houdt de afstand in de gaten en vanaf de zijlijn klinkt steevast nog een goedbedoeld advies. Het is precisiewerk. En zo schuiven de boten één voor één van het water naar hun winterverblijf.
De parkeerplaats verandert langzaam in een indrukwekkend botenlandschap, waar geen centimeter onbenut blijft. Het lijkt soms op een ingewikkelde legpuzzel waarvan de doos zoek is, maar wonder boven wonder past alles uiteindelijk precies.

Het geheim van dit jaarlijkse succes?
Een ervaren hellingploeg, een kundige havenmeester, een betrouwbare tractor, een goede planning en vooral veel samenwerking.
Als aan het eind van de dag alle boten veilig op hun bokken staan, de parkeerplaats tot de laatste centimeter gevuld is en de hogedrukspuiten weer zijn opgeborgen, kan de ploeg tevreden terugkijken op een flinke prestatie.

De boten staan op het droge, de winter kan beginnen en de hellingploeg heeft haar jaarlijkse kunststukje weer geleverd.

Abe ontmoet kopstukken

Abe van der Werff

De man die het varen een eigen plek in zijn leven gaf, enthousiast praat over onze watersportvereniging en recent lid is geworden van de Technische Havencommissie. Hij vindt dit laatste niet meer dan logisch en gaat actief om met wat verder in het leven op hem af komt - en dat is best veel. Bastiaan Hemmes (1977) staat graag midden in dit woelige leven, geniet ervan en heeft een helder toekomstperspectief. Het lijkt wel alsof alleen heel leuke mensen lid willen worden van de WVA. Een gesprek over zijn manier van leven.

Bastiaan steekt het niet onder stoelen of banken, hij heeft nu een mooie baan in de techniek maar kan zich niet beroepen op een stapeltje diploma's. Thuis had het gezin het niet breed in Wijk bij Duurstede. Doorleren was er niet bij, bijdragen aan het gezinsinkomen lag meer voor de hand. De jonge Bastiaan wilde zo vroeg mogelijk aan het werk en werd boerenknecht niet ver van de ouderlijke woning. Hij was toen vijftien jaar. Heel leerzaam noemt hij dat nu. Je let goed op wat in het leven op je af komt en als dit de door jou gedachte mogelijkheden prikkelt, doe er vooral wat mee. Zo ontwikkelde hij zich stapsgewijs. Hard werken, je bekwamen in het vak en niet zeuren over vaak heel lange werkdagen - je werkt aan je eigen toekomst. Die dingen staan hem duidelijk voor ogen en hij hoeft er nu niet lang over door te praten. Maar dat doen we tussen neus en lippen toch maar.

Hoe zit het met hem en de bootjes? In Wijk bij Duurstede woonde Ome Hans en die had een boot. Bastiaan praatte graag en veel met hem. Maar varen? Daar kwam het niet van. Een boot, jongen, dat is iets voor rijke mensen, begin er maar niet aan. Toen ging het met Ome Hans niet meer zo goed en tenslotte overleed hij. De boot moest de deur uit maar er kwamen geen kopers. Bastiaan legde een jaar later alles bij alles en kon de boot overnemen: een originele Doerak 6,50 meter, met een voordeur. Zo begon zijn vaarplezier en dat werd eerst een leerzame tijd. Het varen op de Lek met hoog en laag en soms stevig stromend water vraagt om zeemanschap, liefst goed zeemanschap. Dus veel oefenen en toen dat aardig ging mochten ook zijn kinderen mee. Hoe gaat dat in een groeiend gezin? De boot wordt te klein of het gezin te groot, hoe ook, er moest toch maar een grotere Doerak komen en dat werd er een van 7,80 meter, met een achterkajuit. Wat een ruimte bood dat schip! Hij kreeg prompt de naam 'Ome Hans' want zijn goede herinneringen aan zijn oom waren voor Bastiaan dierbaar. Veel tochtjes op het water – op de Lek dus – en de opvarenden keken hun ogen uit naar het gedrag van de ganzen op het water en de koeien op het land. Vanaf een boot neem je dat namelijk heel anders waar. Na hun speurtochten op de Lek was verderop een bezoek aan Center Parcs ook wel erg leuk voor de kinderen. Helaas liep het huwelijk stuk en zijn ex kreeg de boot mee.

Helemaal geen boot meer? Dat bleek na enige tijd toch een te grote opgave. De liefde had hem intussen tot een nieuwe vriendin geleid en dat niet alleen, ook tot een grotere motorboot dan voorheen. Het werd een stalen kajuitjacht van 9,75 meter van de HeWi - scheepswerf in Gelderland. Deze oer-Nederlandse werf kreeg zijn naam door de samenwerking van Henk en Wim en floreerde in de periode 1970 – 2004. Een wel heel ander schip dan een Doerak. Met deze boot is Bastiaan blijven varen, alleen de vriendin is vertrokken.

Bastiaan vertelt onopgesmukt over zijn ervaringen. Zo wilde het geval dat hij bij een sluis in Zeeland moest wachten en naast precies eenzelfde boot kwam te liggen als

waarop hij voer. Hoe gaat dat met bootjesmensen? Je maakt dus een praatje, wisselt gegevens uit – de sluismeester had geen haast - en belooft elkaar terug te zien. Dat weerzien werd een jaar later op het Starteiland voortgezet en hun gesprekken groeiden uit tot vriendschap waarin werd nagedacht over de dynamiek in het leven. In zo'n gesprek opperde de vriend dat Bastiaan er misschien goed aan zou doen eens aan een vrouw van buitenlandse afkomst te denken. Zo'n advies kan alleen een goede vriend in vertrouwen geven. Bastiaan maakte er werk van.

Hij ontmoette een vrouw die in Rwanda was geboren. Als meisje was zij tijdens de rampzalige strijd tussen Houthi's en tutsi's rond 1994 op haar eentje naar Europa gevlucht, vond in Nederland onderdak en is hier helemaal genesteld. De vrouw van zijn leven! Ze treden op 29 oktober 2026 in het burgerlijk huwelijk met een groot feest in Amsterdam.

Naar Rwandese traditie trouwen ze een jaar later opnieuw in Rwanda. Een omvangrijk gezelschap van familieleden zal dit dan in prachtige klederdracht gaan vieren, een puur traditionele, langdurige en vooral vrolijke plechtigheid. Bastiaan kijkt er naar uit. Hij is al een paar keer in Rwanda geweest en bewondert het sociale maar ook zakelijke gedrag van de Rwandezen. Een land ongeveer even groot als Nederland maar, let op! met een business rendement van 14% – 18% (een gezonde rentabiliteit ligt gemiddeld tussen de 5% en 10%; boven de 15% wordt gezien als 'uitstekend'). Overal zie je daar elektrische motorfietsen; daar is in ons land nog geen sprake van, stelt Bastiaan meewarig vast. Hij ziet ook parallellen: zoals men in Nederland een rondje maakt om de hond uit te laten, laat men in Rwanda heel rustig lopend de koeien uit en maakt hier en daar een praatje. In dat land wil hij wonen! Hij kan zijn huidige economische positie natuurlijk niet zo maar verwaarlozen en zal voorlopig gewoon doorgaan met zijn werk. Over een jaar of tien ziet hij een definitieve overtocht naar Rwanda voor mogelijk en het mag duidelijk zijn, daarover gaan nu al de gesprekken met zijn geliefde Solange.

De levende have(n)

Joke Duivestein (duif@verberk.net)

Soms zijn er onverwachte ontmoetingen in de haven.
Bij de entree van het clubhuis kwam Nel van der Meyden oog in oog te staan met een ongewenste bezoeker. Gelijktijdig wilden ze naar binnen gaan, maar Nel stak daar een stokje voor.

Deze roodkleurige bezoeker was een Amerikaanse rivierkreeft. De naam zegt al dat deze soort een flinke route heeft afgelegd. En deze rivierkreeft heeft gelijk zijn hele familie meegenomen. Behalve de rode zijn er nog vijf soorten Amerikaanse rivierkreeften in onze Nederlandse sloten, waaronder de geknobbelde, de gevlekte, de Californische, de gestreepte en de gemarmerde.
Nou, daar hoeven we niet blij mee te zijn.
Waarschijnlijk zijn de eerste kreeften hier losgelaten door aquarianen die op een bepaald moment liever wat anders rond wilden laten zwemmen in hun aquarium.
Ook de marmerkreeft kreeg van deze mensen de vrijheid. Die laatste soort was de aquarianen al snel te veel. Letterlijk dan. Neem één marmerkreeft, dan heb je er straks honderden!

Deze soort Amerikaanse rivierkreeften heeft namelijk geen partner nodig. Een vrouwtje plant zich ongeslachtelijk voort.
En als je dan weet, dat een vrouwtje kreeft 600 eitjes bij zich kan dragen….
Toch is die marmerkreeft niet de ergste. Nee, dat zijn de gestreepte en de rode.
Die vreten werkelijk alles wat er voor de scharen komt, of het nou waterplanten zijn, slakken of amfibieën. Ze lusten alles. En die rooie rakker maakt het helemaal bont. Als hij alles weg- en leeggevreten heeft, klimt hij doodleuk uit de sloot en loopt over de stoep of straat gewoon naar een nieuwe sloot om die te ontdoen van al wat leeft en groeit.
Hierdoor ontstaan troebele sloten. Vissen kunnen daar geen eieren meer leggen en blauwalg komt daar meer voor.

Onze eigen inheemse rivierkreeft is inmiddels door deze invasieve exoot bijna verdwenen. Behalve dat hun voedsel wordt ingenomen en zij worden verjaagd, zijn de Amerikaanse kreeften ook op een andere manier dodelijk voor ze. Deze kreeften dragen namelijk een ziekte bij zich, de kreeftenpest. De exoot heeft er zelf geen last van, maar onze kreeften sterven eraan.
Er zijn inmiddels een aantal dieren die ontdekt hebben dat kreeften smakelijke hapjes kunnen zijn, zoals futen, ratten, palingen, muskusratten, otters, reigers, meeuwen, snoeken en baarzen. Maar er valt niet tegenop te eten voor ze.

Nel zag dus een rode Amerikaanse rivierkreeft op weg naar nieuwe maaltijden.

Maar mag je deze invasieve exoten dan zelf vangen of verplaatsen? Het antwoord zal je misschien verbazen, maar het is ‘nee’.
Nog steeds is de wet niet zodanig aangepast dat het mogelijk wordt voor vissers om deze dieren vangen. Dat vangen en bestrijden is de verantwoordelijkheid van het ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur.
Die zijn nog steeds in overleg wat nou de beste aanpak is.

Voorlopig dus geduld.

Maar misschien sta je te bedenken wat volgens jou een goede aanpak zou zijn. Mocht je daar tot in de schemering over nadenken, dan is er in de haven nog meer te beleven. Beter gezegd; meer te beluisteren.
Als je in de buurt van de H-steiger bent, kun je ervan meegenieten. Niet ver daar vandaan zijn eilandjes met bomen.
Langzaam verstommen de geluiden als het donkerder wordt. 'Ke-wiet, hoor je plotseling.
Onmiskenbaar het geluid van een vrouwtje Bosuil. Even later klinkt er van grotere afstand 'oe-hoe'. Een mannetje reageert. Vrouwtje antwoordt direct. Dit stimuleert de man om er iets meer werk van te maken. 'Hoe -hoe-hoe-hoeeee'. 'Ke-wiek', volgt direct. De hele nacht laten de vogels zich horen. Puur genieten.
Vanaf begin oktober hoor je de Bosuilen roepen, omdat de jonge Bosuilen het tijd vinden om een eigen territorium te gaan bezetten. Maar de oudere mannetjes laten dat natuurlijk niet zomaar toe. Zij hebben een gebied en die willen ze graag houden! De oudere vrouwtjes roepen mee met hun man. Dat zal ze leren!

Rond december/januari breekt er een andere fase aan: de baltstijd. De Bosuilen zijn monogaam. Zolang ze leven, blijven ze bij dezelfde partner. Dat is erg fijn in het broedseizoen. De uilen zijn al heel goed op elkaar ingespeeld. Vader kent zijn taken en zorgt dat zijn vrouwtje en de jongen op het nest voldoende voedsel krijgen. Dat is eenvoudiger gezegd dan gedaan. Het vrouwtje heeft regelmatig een maaltijd nodig en de jongen, meestal drie, lusten ook wel wat. Het liefst eten Bosuilen muizen en af en toe ratten. Een volwassen Bosuil eet vier tot zes muizen per dag, per jaar zijn dat wel 1500 knagers. Er zijn echter wel eens jaren dat er weinig muizen zijn. Het mannetje redt het dan niet om voldoende prooien te brengen naar het nest waar het vrouwtje 30 dagen zit te broeden. Het broeden wordt dan gestaakt.

Rond eind februari worden de eieren gelegd. De pluizige jongen blijven ongeveer vijf weken in het nest. Dat nest zit vaak in een boomholte of in een nestkast. Als ze het nest verlaten, kunnen de jongen nog niet vliegen. Ze klauteren wat rond in de takken rondom het nest. Ze worden daarom ook takkelingen genoemd. De beide ouders zorgen ervoor dat ze regelmatig een lekker hapje krijgen.
Rond oktober zijn de jongen zelfstandig en worden ze door hun ouders uit het territorium verjaagd.
Tijd om een eigen territorium te zoeken!

Uilenwijsheid, door Hans Andreus *Een dikke wijze uil die zei:* *'Die wijsheid dat is niks voor mij!* *Want daar een uil voor wijs doorgaat,* *vraagt iedereen me maar om raad.* *Zodat ik altijd denken moet*	*en altijd denken is niet goed.* *Je wordt er dun van en boosaardig* *en ik blijf liever dik en aardig.* *Dus neem ik nu een wijs besluit:* *het is met al mijn wijsheid uit.* *Vraagt iemand mij nu weer om raad,* *dan hoort hij niets dan mallepraat!'*

Winterklussen aan je schip

Kees van der Sar, havencommissaris

samen houden we het veilig!

De winter is voor veel leden van de Watersportvereniging Aalsmeer hét moment om hun schip weer helemaal in orde te maken. Er wordt geschuurd, geschilderd, gepoetst en aan motoren en installaties gesleuteld. Gezellig en nuttig, maar we willen natuurlijk ook dat iedereen veilig kan werken en dat ons stallingsterrein netjes blijft.
Daarom vragen we iedereen om met de volgende punten rekening te houden.

- Geen spanning op je schip als je er niet bent. Schakel de elektrische installatie uit en haal de stekker van de walstroom eruit als je het terrein verlaat.
- Geen gasflessen aan boord. Verwijder gasflessen tijdens de winterstalling.
- Veilig werken met elektriciteit. Gebruik deugdelijke, onbeschadigde verlengsnoeren en veilig gereedschap. Voorkom struikelgevaar en zorg dat elektrische aansluitingen droog blijven.
- Voorkom vervuiling van de ondergrond. Leg bij het afkrabben van het onderwaterschip altijd een opvangzeil onder de boot. Dit geldt ook bij het aanbrengen van antifouling. Zo voorkomen we dat verfresten en schadelijke stoffen in de bodem terechtkomen.
- Verfblikken zelf afvoeren. Lege verfblikken en verfresten horen niet in de vuilcontainers van de haven. Voer ze zelf op de juiste manier af.
- Laat de bokken en steunen met rust. Verander nooit zelf iets aan de steunen waarop je schip staat. Twijfel je aan de stabiliteit of zie je iets wat niet goed lijkt? Neem dan contact op met de havenmeester.
- Geen las en slijpwerkzaamheden tijdens de winterstalling!
- Als je afdekzeilen op je schip hebt zorg dat deze goed vastzitten , en kom af en toe even checken of alles nog goed zit .
- Let op elkaar! Er zijn vaak meerdere leden tegelijk aan het werk. Houd rekening met elkaar, let op mogelijke onveilige situaties en spreek elkaar daar op een prettige manier op aan.

Twijfel je ergens over of zie je een onveilige situatie op het stallingsterrein? Neem dan altijd contact op met de havenmeester. Wacht niet tot er iets misgaat.
Met een beetje aandacht voor veiligheid, het milieu en elkaar zorgen we ervoor dat iedereen met plezier aan zijn schip kan werken en we in het voorjaar weer veilig het water op kunnen!

Alvast bedankt voor jullie medewerking en veel succes met de winterklussen!

De leden maken de vereniging

Tekst en illustraties Abe van der Werff

Verenigingen bestaan dankzij de inspanning van de leden. De animo voor bestuurlijke en praktische uitvoering door de eigen leden wordt minder. Dat is in het hele land zo. Wat is er toch aan de hand? Vaak hoor je dezelfde argumenten en ik noem er een paar.

Het werk overdag stelt steeds zwaardere eisen. Langere reistijden om op het werk te komen en dus laat thuis. Zorgen man en vrouw samen voor het huishouden en de kinderen, dan blijft er meestal in de avond weinig energie over. Gescheiden ouders – en daarvan zijn er steeds meer – hebben het nog lastiger. Kinderen stellen vandaag de dag makkelijk 'eisen' aan hun ouders. Even een klusje voor de vereniging opknappen is prima, maar een langduriger verbintenis? Nee, dat lukt vaak niet meer.

Kortom, in de leeftijdsgroep van 25-55 jaar is het vermogen iets voor de vereniging te doen, vergeleken met vroeger, beperkt aanwezig. Vroeger is geen leidraad meer voor vandaag. Toch kan je heel veel van vroeger leren. Daarom vroeg ik 15 markante leden van onze vereniging om een mening op grond van hun ruime bestuurlijke en/of praktische ervaring. Ik stelde hen 10 vragen. De meesten gaven uitvoerig antwoorden. Men vond het probleem erg actueel. Ze hebben heel veel werk voor de vereniging verzet en kunnen zaken daarom goed beoordelen. Hoe kijken zij op dat werk terug?

We pikken er eerst één antwoord uit. Een even eenvoudig als veelbetekenend antwoord. Want hier draait het eigenlijk allemaal om: "Voor mij is vrijwilligerswerk onlosmakelijk verbonden aan het lidmaatschap van een vereniging." Ja, die stelling is iedereen voorgelegd bij het lid willen worden van de WVA. En daar heeft toen iedereen volmondig ja op gezegd. Het staat zelfs in de statuten. Het is in de kern het verschil tussen een commerciële haven en een verenigingshaven. Toch dragen verreweg de meeste leden niet actief bij aan het verenigingsleven met zijn bestuur en praktische commissies. "Helaas hebben de huidige veertigers het te druk. Voor deze groepering is het verenigingsleven anders dan dat wij ouderen het beleven."
Deze opmerking geeft wel te denken. Waarom heeft men dan gekozen voor een verenigingshaven? Omdat het gewoon goedkoper is dan een commerciële haven? Wanneer men dit werkelijk algemeen zou denken is het dan geen tijd aan een heel andere opzet voor onze haven te denken? Maar de oude sociale structuur verlaten wil natuurlijk niemand. Nee, niet in eerste instantie.

Er zijn mensen die opzien tegen het hele gedoe van een vereniging. Je krijgt soms kritiek en daar sta ik echt niet op te wachten, hoor je dan. De door mij uitgenodigde leden kregen de vraag hoe zij met kritiek omgingen. Neem kennis van hun antwoorden, bijvoorbeeld: "Ik weet tegenwoordig in het algemeen goed onderscheid te maken tussen de mensen die gefundeerde kritiek leveren (…) en de mensen die vaak alleen hun eigen belang dienen – maar wel overal een mening over hebben."

Iedereen beseft dat er mensen zijn die altijd wat te klagen hebben. Kritiek moet je niet persoonlijk opvatten maar zakelijk behandelen, werd door menige beantwoorder opgemerkt. "Zorgen dat je dossierkennis op orde is, je de leden kent, dan komt het goed." En ook: "Niet iedereen hoeft het met elkaar eens te zijn en juist binnen een vereniging

hoort daar ruimte voor te zijn." "Soms wel moeilijk omdat ik het iedereen naar de zin wil maken, maar dat is een utopie, dat heb ik in de jaren wel geleerd."

Uit de vele serieuze antwoorden over kritiek blijkt dat wie zich stevig voor de WVA heeft ingespannen, misschien niet meteen van koers veranderde, maar intussen wel serieus naar kritiek luisterde en daar zo mogelijk iets mee deed. Dat is per saldo een dankbare rol.

Dit onderzoek maakt voor iedereen klip en klaar duidelijk dat we met elkaar de vereniging maken. Een oude wijsheid die blijkbaar niet vaak genoeg kan worden herhaald. Is dit een voorbeeld van 'het geheven vingertje'? Ja, omdat we elkaar kunnen en moeten overtuigen. En nee, omdat er een keer een eind aan komt. Luister naar de markante leden die ik vroeg of men zich gesteund wist binnen hun groep. Meteen antwoordde iedereen met een volmondig ja: "Binnen de groep Vrijwillige Havenmeesters is de cohesie goed en kan hier goed met elkaar gesproken worden, al lost dit het probleem van afwezigheid van een vaste kracht niet op." Een ander zei: "De gezamenlijke inzet zorgt ervoor dat een vereniging blijft draaien. De ene doet dat bestuurlijk, de ander praktisch." Met deze mentaliteit wist de vereniging steeds problemen op te lossen maar ook de sociale cohesie fier overeind te houden. Hoe lang nog? Kom op zeg, we gaan aan het werk!

Hoe zwaar vond men de inspanning, werd het een steeds terugkerende last? Iemand antwoordde kort en bondig: "Te lang op één plek zitten is niet goed" terwijl een ander oordeelde: "Natuurlijk waren er momenten waarop je het werk als een last voelde, vooral wanneer er sprake was van tijdsdruk, of wanneer verschillende zaken tegelijkertijd geregeld moesten worden. Maar dat waren vooral kortdurende momenten." Er klonk onverwacht ook een zakelijke opvatting in de antwoorden door: "Toch kan een bedrijfsmatige aanpak van een vereniging met oog voor het verenigingsverband geen kwaad bij het besturen." Iemand haalde zijn vroegere voorzitter aan: "De voorzitter zei vaak: jij hebt er meer verstand van dan ik, dus ga je gang." "Maar juist door de onderlinge betrokkenheid is er op te drukke momenten in onderling overleg altijd wel een mouw aan te passen (…) Terugkerende last? Zeker niet, het is een prettige manier om mijn vrije tijd zo door te brengen."
Conclusie: het bestuurlijke en praktische werk gaf veel voldoening, soms was een moment om elkaar even diep in de ogen te kijken onvermijdelijk. Niets menselijks is ons vreemd.

Dit brengt ons ertoe die voldoening nader aan de tand te voelen. "Het geeft voldoening als je merkt dat zaken uiteindelijk goed geregeld worden en dat je daar zelf een bijdrage aan hebt kunnen leveren." Dit standpunt werd door allen gedeeld, luister maar: "Het leukste van vrijwilligerswerk is dat je met mensen van allerlei slag samenwerkt. Ik heb het altijd leuk gevonden om een diversiteit aan mensen te ontmoeten. En er kunnen vriendschappen voor het leven ontstaan."

Een ander antwoordde: "Een leven met de WVA en kids in de zeilerij (die hoofdprijzen en EK wonnen). Zonder zou ik me knap vervelen, los van gezinsleven en een overvolle internationale functie."

Pas als je door inspanning resultaten boekt geeft dat voldoening – dit lijkt me een passende samenvatting van de reacties. Bestaat er een betere aanmoediging de handen uit de mouwen te steken?

Al die gebundelde ervaringen roepen de vraag op men bereid is mensen te begeleiden in een nieuwe functie. Daartoe was iedereen die mijn vragen beantwoordden bereid: "Zeker, ik denk dat ik een rol kan spelen bij het begeleiden van vrijwilligers. En dat hoeft wat mij betreft niet alleen bij jonge mensen te zijn. Ook mensen die al wat langer meelopen kunnen soms behoefte hebben aan iemand die meedenkt of ervaring deelt." Een ander: "Jazeker, feitelijk doe ik dit al via de Commissie van Advies." Eén schreef relativerend: "Ja, alhoewel dit bij het vorderen der jaren niet meer intensief zou kunnen en vooral met kennisoverdracht nog aan de orde kan zijn."

Deze antwoorden prikkelen om aan begeleiding mogelijk een meer systematische opzet te geven.

De enquête stelde de netelige vraag of de vereniging nog wel kan functioneren zonder 'mensen zoals jij'. Daar wordt verschillend op gereageerd. "Soms wel. Sommige bestuurders passen slechts drie jaartjes op de winkel en zijn weer weg. Daar heb je niet veel aan." "Een vereniging is uiteindelijk altijd afhankelijk van de inzet van haar leden. Het is juist die gezamenlijke inzet die ervoor zorgt dat een vereniging blijft draaien. De één doet dat bestuurlijk, de ander praktisch." Een ander antwoordt: "Dit is een gewetensvraag. Achteraf zie ik de laatste jaren dingen gebeuren die in mijn tijd niet voorkwamen. Dat lijkt bijna op een 'ja'." "Nou, onmisbaar zijn dat gevoel heb ik nooit gehad. Je was toen meer een team." En ook: "Helaas leven we in een tijd waarin individualiteit de boventoon voert. Waardoor er te vaak gezegd wordt dat ze geen tijd hebben. Vrijwilliger zijn kost nu eenmaal tijd. Het is niet anders." "Is natuurlijk lastig om te zeggen van jezelf, maar ik ben ervan overtuigd dat de vereniging grotendeels draait op de inzet van vrijwilligers, van bestuur tot uitvoerenden." En tenslotte: "Je hebt ze nodig, de kartrekkers. Onze vereniging ook, gezien de diversiteit van onderwerpen en de actuele jaren met het noodzakelijke zicht op een integrale verjonging".

Alle werk in bestuur en andere functies overziende: "Een dankbare periode met kernbegrippen als: uitdagend, interessant, kennis vergarend en sociaal. Best wel eens inspannend, maar je doet het met elkaar en leert van elkaar." "Hadden dit absoluut niet willen missen en hebben een leuke tijd gehad." "Ik had het nooit willen missen, maar bij nieuw bestuur en nieuwe leden met een andere achtergrond (de vereniging was ooit een watersportvereniging met volop zeilers - het hele gezin het hele weekend op de boot- en nu overwegend een waterrecreatievereniging met sloepjes en overdag even varen) is dat missen onvermijdelijk." Zeker, ik heb het altijd met veel energie gedaan en doe het zo weer over. Alles wat ik voor de WVA doe wil ik voor geen goud missen. Er waren vele uitdagingen en als het dan lukt geeft dat een trots en goed gevoel."

Tenslotte twee afsluitende bevindingen die de slotvraag en daarmee het doel van de enquête karakteriseren. Eerst de blik van een wijze zeer ervaren bestuurder: "Of ik terugkijk op een periode die ik beslist niet had willen missen, weet ik niet helemaal. Daarvoor klinkt het misschien wat te stellig. Maar één ding is zeker: ik heb er geen spijt van. Het is in ieder geval geen weggegooide tijd geweest. Ik heb mijn bijdrage kunnen leveren, veel mensen leren kennen en ervaren dat je met elkaar veel voor een vereniging kunt betekenen." Deze uitspraak leg ik naast de volgende neer van iemand met een zee aan praktische ervaring: "Een vereniging kan alleen maar functioneren bij de gratie van vrijwilligers. Zonder voldoende mensen die bereid zijn iets voor de vereniging te doen kan een vereniging eenvoudigweg niet bestaan. Voor mij is dit nou juist ook de meerwaarde van een vereniging.

Bij een commerciële haven, waar ik ook wel kom, is er tussen de ligplaatshouders weinig of geen contact. Men groet elkaar, maar daar blijft het wel zo'n beetje bij. Juist het contact met medeleden, het feit dat er een clubgebouw (ledenzaal) is waar men samen komt en het feit dat er regelmatig activiteiten voor en door leden georganiseerd worden maakt, althans voor mij, dat het bij een vereniging veel leuker toeven is. Dat je daar dan ook je steentje aan bij moet dragen is niet meer dan logisch.(…) Ik heb hele leuke tijden beleefd, hele leuke mensen ontmoet en vooral ook heel veel geleerd op allerlei gebied."

Tot zover een overzicht op een aantal pregnante antwoorden. Ik denk dat ons bestuur en de praktische commissies zich hiermee gesteund kunnen weten, maar hoe lang nog kan onze vereniging in de huidige opzet voort? Die vraag moeten alle leden langzamerhand bewust onder ogen zien. Misschien kan er een kleine denktank komen om deze en andere gedachten uit te werken - want heus, er bestaan allerlei oplossingen. SAMEN STERK!

-0O0-

Interim

Marjolein Vrijman

Woordherkomst

- **van Latijn interim "intussen, inmiddels"**

Betekenis

- **tussentijds**

Toen een jaar geleden onze watersportvereniging in bestuurlijk onrustig vaarwater zat, stonden er een aantal leden op om te voorkomen dat de vereniging stuurloos zou blijven ronddobberen.

Wim Davelaar stelde zich beschikbaar als interim-voorzitter en Ron Tros werd interim-penningmeester.

Tezamen met de net toegetreden bestuursleden Kees van der Sar en Martin de Swaan en de nieuwe bestuursleden Rob de Keukelaere en Inky Lampe vormen zij nu al een jaar een stabiel bestuur dat, ondanks het feit dat zij onderbemand is, de vereniging terug heeft gebracht naar rustiger wateren. Inmiddels heeft Wim de voorzittershamer over gegeven aan Martin, die nu de zware dubbelfunctie van voorzitter en secretaris vervult.

Hulde aan deze vrijwilligers die veel tijd en energie in de vereniging hebben gestoken en nog steeds steken.

Tegelijk werd het deze zomer duidelijk dat de functie van havenmeester zich moeilijk laat verenigingen met een actieve wedstrijdzeil-carrière, waardoor er een onevenredig groot beroep moest worden gedaan op vrijwillige havenmeesters. Het bestuur heeft daarop niet gekozen voor de weg van de minste weerstand, maar daadkracht getoond door te besluiten op zoek te gaan naar een nieuwe havenmeester. Ik vind dat moedig, vooral omdat dit betekent dat er opnieuw een sollicitatie procedure gestart zal moeten worden, met al het extra werk wat dit met zich meebrengt.

Gezien het voorgaande was voor mij de keus niet moeilijk om, net als Wim en Ron, op te staan.
Eerst en vooral doe ik dit omdat ik het huidige bestuur wil steunen. Zij zijn al een jaar lang onderbezet en hebben in die tijd bergen werk verzet. Werk wat veelal achter de schermen gebeurt en waar de leden vaak geen zicht op hebben. Een periode zonder havenmeester zou nog meer extra werk betekenen en als ik dat kan voorkomen door als interim-havenmeester te functioneren dan doe ik dat graag.

Daarnaast is het voor de vereniging en haar leden belangrijk om alle activiteiten zo goed mogelijk door te laten gaan. Ik heb het dan niet alleen over de winterstalling. Gedurende de winter zijn er nog vele andere taken die gedaan moeten worden om te zorgen dat de vereniging goed blijft draaien.
Ten derde vind ik het belangrijk dat een volgende havenmeester een goede start kan maken in een vereniging waarin alles op orde is.

Tot slot hoop ik dat er nog meer leden opstaan, vooral om het huidige bestuur, en daarmee de vereniging, te ondersteunen. Een vereniging kan nu eenmaal niet bestaan zonder goede bestuurders en ik weet zeker dat er onder de leden voldoende mensen zijn met de capaciteiten om de vereniging mede te leiden. Daarom deze oproep: blijf niet aan de kant staan, maar wordt actief!

(En lees ook het artikel van Abe in deze Poelpraat).

Motorboottocht 2026

Motorboottocht 2026

Fred Boerlijst

Ga je met me mee, vroeg mijn vriend, met de motorboottocht.
Nou graag, zei ik. Oké, ik haal je om acht uur op en dan gaan we naar de haven om te installeren.
Na een gezellige kennismaking met gastvrouw Mieke en gastheer Wim werden we tijdens het palaver netjes geïnformeerd over de te varen route en verdere wetenswaardigheden.
Om half tien verzamelen op de kop van de haven en daar lagen vijf boten, een zesde zou zich daarbij voegen later op de dag.
Waar is de spontaniteit gebleven en animo om hieraan deel te nemen. Ik kan me nog heel goed herinneren, colonnes van tien tot vijftien boten met fraaie tochten en veel plezier.
Voor de kosten hoef je het niet te laten, want een weekend in de kroeg kost vele malen meer.

Heerlijk mooi rustig weer en met een goed tempo voeren we richting Leimuiderbrug, die vanwege de hitte enige storing zorgde. Gelukkig konden we allemaal na enige tijd door de brug en onze reis naar de Hemme voortzetten. Volgens afspraak met Wim zouden we daar rond de koffie aankomen en dat gebeurde ook.
Perfect geregeld was er plaats voor ons gereserveerd en werd afgemeerd. Helaas was het plaatselijke restaurant niet open door personeelsgebrek. Maar daar was in voorzien door Mieke en Wim, zij hadden hun boot als een soort parlevinker omgetoverd, met alles erop en eraan.
De koffietafel werd gerealiseerd door Mieke, twee grote parasols voor de prikkende zon, een aantal stoelen en een tafeltje in een kring. De perfecte plek voor koffie met wat lekkers, en heel gezellig.

Wim had de afspraak gemaakt dat we ’s middags rond half vier in de haven van Alphen aan de Rijn zouden arriveren. Daar aangekomen werden we welkom geheten door de havenmeester en vrijwilligers, die ons naar de gereserveerde plaatsen begeleiden, voorzien van elektra enz. een gezellige gerenoveerde haven met alle voorzieningen van deze tijd, waar een mooi terras lag te wachten op onze komst. Tijd om een drankje en wat lekkers erbij, allemaal verzorgd door Mieke, zodat het ons aan niets ontbrak.
De uurtjes vlogen voorbij en de zesde boot was inmiddels binnen en afgemeerd om bij ons gezellig aan te sluiten. Heerlijke temperatuur, ontspannen genieten van alles en elkaar in een goede omgeving met zicht op de oude molen tegenover de haven.
Wim had alles onder controle en ervoor gezorgd dat we rond zeven uur werden verrast met een fantastisch verzorg koud buffet inclusief heerlijke warme saté, nieuwe haring, zalm, garnalen en paling. Koelelementen zorgend voor de goede temperatuur, de lekkere salades hadden grote aftrek en iedereen kond zijn buikje rond eten.

Het restant van het buffet werd netjes gekoeld opgeborgen in de boot van Wim en Mieke. Rond elfen zocht iedereen zijn kooi op met de afspraak de volgende morgen gezamenlijk om negen uur te ontbijten.
Een mooie zondagmorgen, vredig, heerlijk weer, lekker op het terras ontbijten met alles erop en eraan door Mieke verzorgd, vanuit de parlevinker.
Wim stelde na het ontbijt voor om terug te gaan naar de Hemmen, waar we dan de lunch gebruikten van het buffet. In één woord geweldig en met een drankje compleet. Rond vier uur zijn we gestart om rustig terug te varen naar de haven, waar we afsloten met een afscheidsborrel, gezellige afsluiting van een mooi weekend. Met bijzondere dank aan Mieke en Wim voor hun inzet en organisatie van deze motorboottocht.

Toertocht rond de langste dag

Wim van der Borden

varen, ontmoeten en genieten

Na een zeer geslaagde motorboottocht naar de Doeshaven in Leiderdorp vorig jaar, werd tijdens de evaluatie de vraag gesteld wie de tocht voor dit jaar wilde organiseren. Mieke en ik hebben ons toen aangemeld. Samen hebben we vervolgens nagedacht over wat voor ons een geslaagde toertocht zou moeten zijn. Voorop stond daarbij: gezelligheid. Een mooie vaarroute is belangrijk, maar niet ten koste van voldoende tijd om samen aan de wal te genieten van koffie, lunch en goed gezelschap. Daarnaast wilden we de afstanden beperkt houden. De datum lag al vast: het weekend rondom de langste dag.

We zijn met de kaart aan de slag gegaan om een rondje te plannen en kwamen uit op een tocht richting de Nieuwkoopse Plassen. De route werd in eerste instantie ambitieus opgezet: via de Ringvaart naar de Braassem, door naar Alphen aan den Rijn, Zwammerdam en via de sluis naar Nieuwkoop. De volgende dag zou de route verder gaan via Woerdense Verlaat, de Kromme Mijdrecht naar Uithoorn, via de Amstel naar de Tolhuissluis, en vervolgens via de Drecht en Oude Wetering terug naar Watersportvereniging Aalsmeer.
Het bleek een prachtige route, maar in de praktijk te ambitieus voor twee dagen. Er bleef te weinig ruimte over om ontspannen aan de wal te zitten en echt samen te genieten.
Daar kwam nog bij dat de omstandigheden veranderden. De dieselprijzen stegen fors en daarnaast kwam er vanuit de groep de wens om minder lange vaarstukken te maken en meer tijd aan wal door te brengen. Ook bleek het rond de Westeinderplassen lastig om geschikte locaties te vinden met zowel aanlegmogelijkheid als ruimte voor koffie, lunch en eventueel een overnachting.

Uiteindelijk viel de keuze op een praktische en gastvrije combinatie: De Hemmen en Watersportvereniging Alphen aan den Rijn. Hier konden we comfortabel aanleggen en was er voldoende faciliteit om het sociale karakter van de tocht goed tot zijn recht te laten komen.
Na de palaver vertrokken we met vier schepen; later sloot nog een vijfde schip aan. De eerste etappe bracht ons naar De Hemmen. Tijdens het varen verzorgde Mieke de catering aan boord: broodjes werden gesmeerd en de koffie stond klaar voor iedereen. Bij aankomst werd de sfeer direct ontspannen voortgezet. Parasols gingen de grond in, stoelen werden klaargezet en al snel ontstond er een gezellige groep aan de wal met koffie, lunch en vooral veel gesprekken.

Een bijzonder moment was de passage bij Woubrugge, waar vanwege een watersportevenement een tijdelijke stremming gold. Er was slechts een korte doorvaart mogelijk tussen 15:00 en 15:30 uur. Dankzij goede timing konden we deze passage probleemloos maken en onze route vervolgen richting Alphen aan den Rijn.
Daar werden we zeer gastvrij ontvangen door Watersportvereniging Alphen. Havenmeester Albert had een duidelijke indeling van de ligplaatsen gemaakt, waardoor de vloot mooi bij elkaar lag en dicht bij het clubhuis. Iedereen had stroomvoorziening, en voor mijn schip was er zelfs extra capaciteit beschikbaar vanwege elektrisch varen. De ontvangst was hartelijk en met veel aandacht voor de groep. Als dank hebben wij twee bloemstukken met onze clubstickers overhandigd, evenals de clubvlag.

De faciliteiten van de vereniging – clubhuis, terras, sanitaire voorzieningen en zelfs wasmachine en droger – werden met belangstelling bekeken en al snel zat iedereen opnieuw onder de parasols in een ontspannen sfeer.
’s Avonds zorgde mijn vriend Rob voor een mooie afsluiting, hij kwam met heerlijke schotels van vlees, vis en saté met saus. Samen werd het een zeer geslaagde en

smakelijke avond. Rond elf uur keerde de rust terug en zochten we onze kooien op.

De nacht in de haven verliep rustig en comfortabel, op een korte regenbui rond drie uur na. De volgende ochtend begonnen we gezamenlijk met een gezellig ontbijt, gevolgd door een rustige start van de dag.
Om 09:30 uur vertrokken we weer uit Alphen. De haven en het clubhuis werden keurig achtergelaten, schoon en opgeruimd, zoals het hoort bij een gastvrije vereniging. Via Woubrugge voeren we opnieuw naar De Hemmen, waar wederom een ligplaats voor ons was gereserveerd. Ook hier werd de sfeer snel weer opgepakt met koffie, gesprekken en een gezamenlijke lunch.

Na een laatste etappe richting Aalsmeer sloten we het weekend af met een mooie thuiskomst. Bij het passeren van de brug bij Leimuiden konden we direct doorvaren, wat zorgde voor een ontspannen laatste stuk.
Terug op de vereniging volgde nog een gezellig samenzijn op het terras en een korte evaluatie met een drankje. Het was een weekend dat precies bracht wat we vooraf hadden gehoopt: gezelligheid, goed gezelschap en ontspannen varen in een prachtige omgeving.

Toch blijft er ook een meer serieuze gedachte hangen. Mogelijk was dit de laatste motorboottoertocht van onze club. De instroom van nieuwe, jonge leden blijft helaas achter bij het natuurlijk verloop aan de bovenkant. Dat maakt zulke gezamenlijke momenten des te waardevoller.
Wat blijft is de herinnering aan een bijzonder weekend op het water, waarin alles samenkwam wat onze vereniging zo mooi maakt: samen varen, samen eten en vooral samen genieten.

leden ontmoeten leden

Cor Platvoet

(Bronnen en/of foto's; families de Jager, Struycken, Eemstra en Zandvliet)

Achteraf kreeg ik nog foto's en verhalen van leden, die niet gepubliceerd zijn door die leden zelf.
Toch jammer, dat leden foto's met hun eventuele verhalen niet zelf delen met de WVA leden via de Poelpraat
Een leuk verhaaltje? Dit verhaaltje bijvoorbeeld, dat ik optekende uit de mond van Willem Zandvliet;

Willem en Simone Zandvliet ontmoetten Con en Gerry Struycken in de kolk te SNEEK. Op dat moment vond er ook een fotosessie plaats van een bruidspaar bij de prachtige SNEKER WATERPOORT, waarbij hun oog (of die van de fotograaf?) viel op de CON AMORE. De koppeling met het pas getrouwde en verliefde stel was gauw gemaakt, waarna het bruidspaar op het dek stond boven de scheepsnaam Con Amore. Con of Gerry Struycken heeft hiervan de foto beschikbaar gesteld voor deze rubriek.
Gerry heeft de gezichten afgedekt om te kunnen publiceren.

Willem Zandvliet en Simone Laurens hebben Ron Tros ontmoet in de stadsgracht van Sneek. Dat zal wel een zwaaimoment zijn geweest. Of niet, want Willem ging op bezoek bij een vriend aan de gracht.

Con en Gerry Struycken hadden ook een ontmoeting in Grou vlakbij hotel Oostergoo en toen zij van boodschappen doen terugkwamen, lagen Jacqueline en Piet de Jager bij hen langszij. Na een borrel kwam een plek voor hen vrij en zijn ze daar gaan liggen. Gezellig om elkaar zo te ontmoeten, vermeldt Con.

Ik hoop, dat leden in een volgende boot-zomervakantie hun ontmoetingen en belevingen willen delen aan de leden van de WVA.
Dat maakt de Poelpraat levendig en de saamhorigheid groter.

fam de Jager en fam. Eemstra in Kuikhorne. Kuikhorne ligt nabij Zwaagwesteinde (Frl)

Kerst Matinee

Marjolein Vrijman en Nicolien Douqué

Voor de derde keer organiseren we in het clubhuis

een Kerstmatinee op zondag 13 december 2026 om 14:00 uur

Voor en door leden. Hoewel het misschien vroeg lijkt om dit nu al aan te kondigen, beginnen we na het einde van het vaarseizoen met de repetities. Die vinden elke maandagmiddag plaats van 13.00 tot 15.00 uur, vanaf 12 oktober a.s.

Ons orkest bestaat uit een zanger, twee klarinettisten (waarvan één ook basklarinet speelt), een hoboïst, een gitarist, een basvedel en een percussionist. Daarnaast hebben we een zeer deskundige technicus voor het geluid en de beelden (liedteksten).

We hebben weer een gevarieerd programma samengesteld.

Ook kunnen we nog steeds extra muzikanten gebruiken, dus als u geïnteresseerd bent, meldt u dan aan bij een van de onderstaande organisatoren. Het niveau van de muziek kan worden aangepast aan uw eigen mogelijkheden.
Maandag 12 oktober naar de repetitie komen luisteren/mee spelen/zingen, om te kijken of het iets voor u is, kan ook. U bent van harte welkom!

Neem contact op met
Marjolein Vrijman (06-51492290) of
Nicolien Douqué (06-54367898).

We nodigen u van harte uit om naar dit Kerstmatinee te komen op 13 december

Klaverjassen

Marry van der Laag

Vanaf maandagavond 19 oktober gaan wij weer éénmaal per maand klaverjassen in onze kantine.

Ben je bekend met het spelletje (een beetje mag ook) en houd je in het winterseizoen graag contact met de gezelligste mensen van de WVA, meld je dan aan, dan ontvang je maandelijks een uitnodiging.
Ook niet WVA-leden zijn van harte welkom op:

19 oktober 2026,16 november 2026,21 december 2026,18 januari 2027, 15 februari 2027,16 maart 2027,19 april 2027.

Aanvang 19:30 uur, toegangshek open vanaf 19 uur.
Kosten voor de hapjes en prijsjes € 4,00 contant te voldoen. Einde avond ± 23:00 uur.

Gezocht beheerder social media

bestuur

Watersport Vereniging Aalsmeer (WVA) is actief op sociale media om leden, geïnteresseerden en de bredere gemeenschap te informeren, te betrekken en te inspireren. Tot nu toe is de vereniging voornamelijk actief geweest op Facebook, een platform dat onze bestaande leden goed bereikt.

De volgende stap is een actieve aanwezigheid op Instagram. Instagram is bij uitstek het platform om een jongere doelgroep te bereiken — jongeren die misschien nog niet weten dat watersport iets voor hen is, maar die via aansprekende beelden en video's kennis kunnen maken met alles wat WVA te bieden heeft. Het aantrekken van nieuwe, jonge leden is een strategische prioriteit voor de vereniging.

Het bestuur is opzoek naar enthousiaste leden die ons beleidsplan sociale media willen uitvoeren en de watersport vereniging Aalsmeer bekend willen maken bij een groter en vooral jonger publiek.

Aanmelden bij: administratie@wvaalsmeer.nl

bootnamen

Erik en Yvonne Groenewoud

Waarom onze boot Magpie heet

In april 2013 kochten wij, Erik en Yvonne Groenewoud, in Zeewolde onze zeilboot: de Magpie. Al snel kwam de vraag op of we haar een andere naam zouden geven. Toch besloten we de bestaande naam te behouden. Volgens oud maritiem bijgeloof kan het veranderen van een scheepsnaam namelijk ongeluk brengen. Wie een boot herdoopt, zou de zeegoden kunnen tarten en daarmee pech, incidenten of zelfs het verlies van hun bescherming over zich afroepen.

Dat verhaal spreekt ons extra aan, omdat wij allebei in onze jeugd bij de zeeverkenners hebben gezeten. Daar leerden we zeilen en maakten we kennis met de tradities die bij het leven op en rond het water horen. Ook werden we destijds door Neptunus 'gedoopt'. We hebben hem dus als het ware werkelijk ontmoet en daarbij plechtig onze beloften gedaan. Met zo'n voorgeschiedenis leek het ons verstandiger om de zeegod te vriend te houden. En zo bleef haar naam zoals hij was: Magpie.

Magpie is het Engelse woord voor 'ekster'. In het Engels wordt het woord ook gebruikt voor iemand die graag en veel praat, of voor iemand die een onweerstaanbare neiging heeft om glinsterende voorwerpen te verzamelen. Wat dat betreft doet onze boot haar naam alle eer aan. Aan boord wordt tijdens het varen heel wat afgekletst. En ook het verzamelen van glimmende dingen past verrassend goed bij ons, al gaat het in ons geval niet om sieraden of schatten: tijdens onze tochtjes vissen we regelmatig afval uit het water.

De Magpie is een Bénéteau Oceanis Clipper 323 uit 2007. Volgens de officiële gegevens meet zij precies 10,01 meter. Die ene centimeter zorgt geregeld voor de nodige hilariteit, bijvoorbeeld wanneer we in een passantenhaven een passende box zoeken of wanneer het liggeld per meter wordt berekend. Is ze nu tien meter, of toch nét iets meer? Voor ons hoort ook die discussie inmiddels helemaal bij haar karakter. En zo heb je al snel weer een praatje.

Graag nodigen wij de familie Verhulst van de Acqua Azzura uit om iets over de naam van hun boot te schrijven in de volgende Poelpraat.

SNOWBALL 2026-2027
Elke derde zondag van de maand
november t/m maart

het bestuur nodigt alle leden uit voor de
nieuwjaarsreceptie op
zondag 3 januari 2027
aanvang 15:00 uur

Colofon

Adres: Uiterweg 155, 1431 AD AALSMEER
info@wvaalsmeer.nl

Website: www.wvaalsmeer.nl

Bestuur:

voorzitter	Martin de Swaan	06 25047865	voorzitter@wvaalsmeer.nl
secretaris (tijdelijk)	Martin de Swaan	06 25047865	secretaris@wvaalsmeer.nl
interim-penningmeester	Ron Tros	06 46324099	penningmeester@wvaalsmeer.nl
Wedstrijdcommissaris	Rob Dekeukeleire	06 16271134	wedstrijdcommissaris@wvaalsmeer.nl
Havencommissaris	Kees van der Sar	06 51487320	havencommissaris@wvaalsmeer.nl
Jeugdcommissaris	vacature		
Bar & evenementen	Inky Lampe	06 15513462	bar@wvaalsmeer.nl

Webmasters: Herman van der Meyden, webmaster@wvaalsmeer.nl

Havenmeester: interim: Marjolein Vrijman 06 55566624
havenmeester@wvaalsmeer.nl

Barcommissie: Ingrid Meester bar@wvaalsmeer.nl

Kajak, kano en SUP: Bastiaan van der Wal kajak@wvaalsmeer.nl

Technische havencommissie:
Henk van Doorn, Dolf Versteegh, Ben Willems, Theo van Zuilen, Arnold Oor, André Thesing, Frans van Voorst, Helmut Muhr, Ivan Palmer, Kees van der Sar, Bastiaan Hemmes, Wim Davelaar

Jeugdcommissie: Vacatures

Lezingencommissie: Con Struycken, Wim Davelaar lezingen@wvaalsmeer.nl

Poelpraat: Abe v.d. Werff, Wim Davelaar poelpraat@wvaalsmeer.nl
Herman v.d. Meyden

Vlootcommissie: Irene Winkel, Tjalling Molenwijk, vloot@wvaalsmeer.nl
Rik Rolleman, Bastiaan v.d. Wal

Vertrouwenspersoon: Anna Hoekstra 06 41191841 annahoekstra17@gmail.com

Uw inbreng voor de Poelpraat wordt zeer op prijs gesteld.

Kopij kunt u sturen naar poelpraat@wvaalsmeer.nl
Eventuele foto's bij uw stukje graag apart sturen, in zo hoog mogelijke resolutie.

Deadline voor het volgende nummer is vrijdagavond 8 januari

Port Betaald postnl

